

บันทึกการประชุม
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

ครั้งที่ ๑๔

วันศุกร์ที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๐

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๐๖ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

กรรมการวิสามัญผู้มาประชุม คือ

๑. พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายกิตติ วะสีนนท์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิศักดิ์ ลาภเจริญทรัพย์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๔. ศาสตราจารย์พิเศษภัทรศักดิ์ วรรณแสง	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายก้านรงค์ จันทิก	ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๖. นายสีมา สีमानันท์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๗. นายประมุต สุตะบุตร	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๘. ร้อยตำรวจตรี พงษ์นิวัฒน์ ยุทธภัณฑ์บริภาร	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๙. ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๐. พลตำรวจเอก วัชรพล ประสารราชกิจ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๑. พลเรือเอก กฤษฎา เจริญพานิช	เลขานุการคณะกรรมการ
๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ	โฆษกคณะกรรมการ
๑๓. รองศาสตราจารย์เจษฎ์ โทณะวณิก	
๑๔. พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ชัยจินดา	
๑๕. พลเรือเอก ธราธร ขจิตสุวรรณ	
๑๖. พลอากาศเอก ธงชัย แฉล้มเขตร	
๑๗. นายนิติไชย เกษมมงคล	
๑๘. ศาสตราจารย์คลินิกนิเวศน์ นันทจิต	
๑๙. พลเอก โปฏก บุนนาค	
๒๐. พลตำรวจเอก พิเชิต คอระตะคุปต์	
๒๑. นายภาณุ อุทัยรัตน์	
๒๒. นายภัทร คำพิทักษ์	
๒๓. พลเอก วลิต โรจนภักดี	
๒๔. พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง	
๒๕. พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร	
๒๖. พลเอก อภิษฐ์ หมื่นสวัสด์	

กรรมการวิสามัญผู้ลาการประชุม คือ

๑. พลอากาศเอก ทรงธรรม โชคคณาพิทักษ์
๒. พลตำรวจโท บุญเรือง ผลพานิชย์
๓. นายปกรณ์ นิลประพันธ์
๔. พลตำรวจเอก พืชรวาท วงษ์สุวรรณ
๕. พลเอก มารุต ปัสโชตะสิงห์
๖. พลเอก สรรชัย อจลานนท์
๗. พลอากาศเอก สุทธิพงษ์ อินทรีย์วงศ์
๘. พลอากาศเอก สุทธิพันธ์ กฤษณคุปต์
๙. นางสาวสุภา ปิยะจิตติ

ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

๑. นายประสาท พงษ์ศิวกัย
๒. นายมานะ นิมิตรมงคล

ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. นางชื่นสมน นิเวทวงศ์	ผู้อำนวยการกองกฎหมาย
การบริหารราชการแผ่นดิน
๒. นายวิญญูพล ฉวีวรรณ	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
๓. นางสาวสุจิตตา มโหธร	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

๑. นายสุรพงษ์ อินทรถาวร	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
๒. นายภูเทพ ทวีโชติธนากุล	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
๓. นายนิติพันธุ์ ประจวบเหมาะ	ผู้อำนวยการสำนักการต่างประเทศ
๔. นายอภิชาติ ปุณยธัญพงศ์	พนักงานได้สวนชำนาญการพิเศษ
๕. นางสาวอพาลินท์ ลิ้มธนสกุล	พนักงานได้สวนชำนาญการ
๖. นายชัยยุทธ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล	พนักงานได้สวนชำนาญการ
๗. นายไสว ไชยแสง	พนักงานได้สวนปฏิบัติการ
๘. นางสาวรุ่งรัตน์ ดำรงบุล	พนักงานได้สวนปฏิบัติการ
๙. นายชาติ บุญเงิน	พนักงานได้สวนปฏิบัติการ
๑๐. นางสาวอลิสา รักบ้านเกิด	เจ้าหน้าที่ต่างประเทศปฏิบัติการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. พันตำรวจเอก อมรฤทธิ คชกุล	ผู้เชี่ยวชาญประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์
๒. พันตำรวจเอก สมควร พิงทรัพย์	ผู้ชำนาญการประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ชัยจินดา
๓. พันตำรวจตรี ปุณณวิช อรรคนันท์	ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ชัยจินดา
๔. นายวิฑูร สุวัฒนานันท์	ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ร้อยตำรวจตรี พงษ์นิวัฒน์ ยุทธภัณฑ์บริหาร
๕. นายชานนท์ แก่นสวาท	ผู้ช่วยดำเนินงาน
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
นายสีมา สีมานันท์
๖. ร้อยโท อีธรรม วรรณโกวิท	ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลเรือเอก กฤษฎา เจริญพานิช
๗. นายสมเจตน์ แก้วแสงใจ	ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ศาสตราจารย์คลินิกนิเวศน์ นันทจิต
๘. นายชาญวิทย์ ไกรฤกษ์	ผู้ชำนาญการประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
นายสีมา สีมานันท์
๙. พันโทหญิง เรืองพรพรชา ชื่นนิยมธรรม	ผู้ติดตามประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลเอก วลีต โรจนภักดี
๑๐. นางณัฏิกาญจน์ สุตินันท์	นักวิชาการอิสระ

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญฯ ตามข้อบังคับการประชุม คือ

นางธัญญา ศรีสุพรรณ	นิติกรชำนาญการพิเศษ
	กลุ่มงานคณะกรรมการการวิสามัญ ๓
	สำนักกรรมการ ๒

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๑๐ นาฬิกา

เมื่อกรรมาธิการวิสามัญมาครบองค์ประชุม พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ ประธานคณะกรรมการวิสามัญได้กล่าวเปิดประชุม และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุมสรุปผลได้ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ บุคคลภายนอกขออนุญาตเข้าร่วมประชุม คือ

๑) พันตำรวจเอก อมรฤทธิ คชกุล	ผู้เชี่ยวชาญประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์
๒) พันตำรวจเอก สมควร พึ่งทรัพย์	ผู้ชำนาญการประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ชัยจินดา
๓) พันตำรวจตรี ปุณณวิช อรรคนันท์	ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ชัยจินดา
๔) นายวิฑูร สุวัฒนนานนท์	ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ร้อยตำรวจตรี พงษ์นิวัฒน์ ยุทธภัณฑ์บริหาร
๕) นายชานนท์ แก่นสวาท	ผู้ช่วยดำเนินงาน
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
นายสีมา สีมานันท์
๖) ร้อยโท ธีรธรรม วรรณโกวิท	ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลเรือเอก กฤษฎา เจริญพานิช
๗) นายสมเจตน์ แก้วแสงใจ	ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ศาสตราจารย์คลินิกนิเวศน์ นันทจิต
๘) นายชาญวิทย์ ไกรฤกษ์	ผู้ชำนาญการประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
นายสีมา สีมานันท์
๙) พันโทหญิง เรืองพรรษา ชื่นนิยมธรรม	ผู้ติดตามประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลเอก วลีต โรจนภักดี
๑๐) นางณัฏิกาญจน์ สุติพันธุ์วิหาร	นักวิชาการอิสระ
- ที่ประชุมอนุญาต

๑.๒ รับทราบบันทึกความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของกรรมการ ป.ป.ช.

ตามที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเสนอบทบัญญัติโดยเปลี่ยนอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของกรรมการ ป.ป.ช. จากเดิม “ประธานวุฒิสภา” เป็น “คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน” ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว และแก้ไขบทบัญญัติโดยให้อำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของกรรมการ ป.ป.ช. เป็นของ “ประธานวุฒิสภา” เช่นเดิม (ร่างฯ มาตรา ๔๑) ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

ในการนี้ โดยที่การดำเนินการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของกรรมการ ป.ป.ช. ตามอำนาจหน้าที่ของประธานวุฒิสภาที่ผ่านมา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ นั้น ได้พบว่าประเด็นปัญหาในทางข้อกฎหมายบางประการ ที่จะมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของประธานวุฒิสภาในการที่จะตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและกฎหมายในด้านการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและมีผลทำให้การตรวจสอบแตกต่างไปจากหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทั้งที่ตำแหน่งกรรมการ ป.ป.ช. เป็นบุคคลที่มีอำนาจมากในการตรวจสอบผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ดังนั้น ในฐานะที่ได้รับการแต่งตั้งจากประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานวุฒิสภา ให้เป็นประธาน คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของกรรมการ ป.ป.ช. จึงใคร่ขอเสนอข้อสังเกตอันเป็นประสบการณ์ของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของกรรมการ ป.ป.ช. ต่อคณะกรรมการวิสามัญฯ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติฯ ของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. ควรกำหนดให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๓๓ (อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการปฏิบัติหน้าที่) ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. มาใช้กับการปฏิบัติหน้าที่ของประธานวุฒิสภาในกรณีนี้ด้วยโดยอนุโลม

เหตุผล

เนื่องจาก การตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของกรรมการ ป.ป.ช. ของประธานวุฒิสภาที่ผ่านมา มีบทบัญญัติกำหนดให้อำนาจประธานวุฒิสภาดังกล่าวไว้ตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๒๕ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งบทบัญญัตินี้ให้อำนาจประธานวุฒิสภาในการส่งข้อมูลไปตรวจสอบยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือว่าบทบัญญัติการให้อำนาจตรวจสอบเป็นสาระสำคัญในการส่งข้อมูลการตรวจสอบให้ ซึ่งขณะนี้ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ตัดบทบัญญัตินี้ดังกล่าวออก (ร่างฯ มาตรา ๔๑ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๓๓)

๒. ควรระบุไว้ในบทบัญญัติให้ชัดเจน “ให้กรรมการ ป.ป.ช. เปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้สาธารณชนทราบ” เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา

เหตุผล

เนื่องจาก การเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดว่า “บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของกรรมการ ป.ป.ช. จะเปิดเผยได้แต่เฉพาะกรณีที่ต้องดำเนินการให้ประธานวุฒิสภาตรวจสอบหรือเพื่อประโยชน์ต่อการพิจารณาพิพากษาคดีหรือการวินิจฉัยชี้ขาดและได้รับการร้องขอจากศาลหรือผู้มีส่วนได้เสียหรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือกรณีที่เจ้าของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินนั้นยินยอมให้มีการเปิดเผย ซึ่งในกรณีนี้ให้ประธานวุฒิสภาประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งต่างกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ให้เปิดเผยให้สาธารณชนทราบ ตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง

๓. ควรระบุไว้ในบทบัญญัติให้ชัดเจน “ให้อำนาจประธานวุฒิสภาตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของกรรมการ ป.ป.ช. ได้ด้วย”

เหตุผล

เนื่องจาก ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ไม่ได้มีบทบัญญัติให้อำนาจประธานวุฒิสภาในการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งต่างจากการตรวจสอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีบทบัญญัติให้ตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงได้ ตามมาตรา ๓๖

ประเด็นอภิปราย

ตามที่คณะกรรมการวิสามัญ ได้พิจารณาแก้ไขมาตรา ๔๑ ซึ่งเป็นเรื่องของอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของกรรมการ ป.ป.ช. จาก “คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน” เป็น “ประธานวุฒิสภา” โดยแก้ไขเป็นดังนี้

“มาตรา ๔๑ ให้กรรมการมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อ**คณะกรรมการตรวจสอบเงินแผ่นดินประธานวุฒิสภา** โดยให้นำความในหมวด ๕ การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน มาตรา ๑๐๓ ถึงมาตรา ๑๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม **โดยให้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นอำนาจของคณะกรรมการตรวจสอบเงินแผ่นดิน ทั้งนี้ คณะกรรมการตรวจสอบเงินแผ่นดินขอเสนอหมายให้ผู้ว่าตรวจสอบเงินแผ่นดินดำเนินการเป็น** **การเบื้องต้นก่อนเสนอคณะกรรมการตรวจสอบเงินแผ่นดินพิจารณาได้**

ให้คณะกรรมการตรวจสอบเงินแผ่นดินจัดให้มีการตรวจสอบบัญชีตามวาระหนึ่ง และให้นำบัญชีบัญชีไตรมาส ๓๓ มาใช้บังคับกับทรัพย์สินที่ของคณะกรรมการตรวจสอบเงินแผ่นดินในกรณีนี้ด้วยโดยอัตโนมัติ”

แต่ทั้งนี้ ในประเด็นดังกล่าวยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการการวิสามัญ และได้มอบหมายให้กรรมการการวิสามัญในฐานะผู้แทนคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (กรธ.) และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา นำไปพิจารณาถึงความสอดคล้องและเนื้อหาของกฎหมายที่ปรับปรุงใหม่ ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินฯ ได้นำประเด็นการแก้ไขที่ยังไม่แล้วเสร็จไปพิจารณาจึงมีความเห็นถึงข้อความในส่วนที่คณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาในเบื้องต้น เพื่อรอการพิจารณาทบทวนอีกครั้ง ในการนี้ คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินฯ ยังได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับประเด็นมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ มาด้วย ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาถึงประเด็นมาตราดังกล่าวแล้วให้นำความเห็นนี้ไปใช้ประกอบการพิจารณาต่อไป

ที่ประชุมรับทราบ และมอบหมายให้กรรมการการวิสามัญในฐานะผู้แทนคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (กรธ.) และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา นำความเห็นดังกล่าวไปพิจารณาและปรับแก้ไขถ้อยคำให้มีความสอดคล้องต่อไปด้วย

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม

- นำเสนอร่างบันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๑ วันจันทร์ที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องพิจารณา

- พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (ทบทวนหมวด ๙ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ)

ในวาระเริ่มแรกได้มีการอภิปรายถึงหมวด ๑๐ กองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ประเด็นมาตรา ๑๕๕ ซึ่งเป็นเรื่องของแหล่งที่มาของกองทุน ทั้งนี้ จากการปรึกษาหารือได้มีมติดังนี้

๑. ให้ตัด (๑) เงินและทรัพย์สินเหลือจ่ายที่โอนมาตามหมวด ๑๔๖ และ (๔) เงินอุดหนุนตามหมวด ๑๔๖ ที่เหลือจ่ายในแต่ละปี

๒. ตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้เสนอให้เพิ่มเติมใน (๖) เงินที่ศาลให้ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๑๑๔ และ (๗) เงินค่าปรับตามมาตรา ๑๗๑ มานั้น คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (กรธ.) ไม่เห็นชอบด้วยและให้ตัดออก

ผลการพิจารณา ที่ประชุมมีมติให้ตัดอนุมาตรา (๑) (๒) และอนุมาตราที่เสนอให้เพิ่มขึ้นใหม่ คือ (๖) (๗)

ประเด็นการเชิญผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ และอธิบดีกรมบัญชีกลาง มาผู้ชี้แจง เกี่ยวกับหมวด ๗ การส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และหมวด ๑๐ กองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งในเบื้องต้นได้กำหนดให้เชิญมาชี้แจงในวันที่พฤหัสบดีที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๐

ผลการพิจารณา ที่ประชุมมีมติให้งดการเชิญดังกล่าวเนื่องจากได้ตัดประเด็นเรื่องของแหล่งที่มาของกองทุนในมาตรา ๑๕๕ (๑) (๒) และอนุมาตราที่เสนอให้เพิ่มขึ้นใหม่ คือ (๖) (๗) แล้ว

ประเด็นวัตถุประสงค์ของกองทุนตามมาตรา ๑๕๔

ตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้เสนอให้เพิ่มความในมาตรา ๑๕๔ (๔) ค่าใช้จ่ายอื่นใดที่จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำนักงาน และหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มานั้นเพื่อให้มีความโปร่งใส จึงเสนอให้ตัดคำว่า “ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำนักงาน และ” สรุปได้ดังนี้

“(๔) ค่าใช้จ่ายอื่นใดที่จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำนักงาน และในหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต”

ผลการพิจารณา ที่ประชุมมีมติให้แก้ไขมาตรา ๑๕๔ (๔) ที่เพิ่มขึ้นใหม่เป็นดังนี้

“(๔) ค่าใช้จ่ายอื่นใดที่จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำนักงาน และในหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปราม การทุจริต”

หมวด ๙ สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน

ไม่มีการแก้ไข

และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

สำหรับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในหมวดนี้ เนื่องจากมีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่และผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยตรง ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญมีมติให้มีการพิจารณาโดยการรับฟังข้อเสนอของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะผู้แทนของสำนักงานฯ โดยกรรมาธิการวิสามัญฯ สามารถซักถามข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมได้ จากนั้นคณะกรรมการวิสามัญฯ จะพิจารณาบทบัญญัติในหมวดดังกล่าวโดยนำข้อเสนอของผู้แทนของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาใช้ประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว เห็นควรให้ผู้แทนของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงออกจากห้องประชุม

มาตรา ๑๓๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓๖

มีการแก้ไข

ประเด็นอภิปราย

สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสอง โดยตัดเงื่อนไขในการที่สำนักงานจะต้องตอบข้อหารือตาม (๖) ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสามสิบวัน ออก

คำชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ชี้แจงเกี่ยวกับกรณีดังกล่าวว่า ประเด็นตามบัญญัติในวรรคสอง เป็นบทกำหนดเพิ่มเติมเฉพาะ (๖) ในเรื่องการตอบข้อหารือ ซึ่งกรณีดังกล่าวคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ได้วางหลักเกณฑ์กำหนดระยะเวลาในเรื่องดังกล่าวไว้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน โดยกำหนดระยะเวลาการตอบข้อหารือต้องไม่ช้ากว่าสามสิบวัน เนื่องจากเห็นว่าการตอบข้อหารือบางเรื่องเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ หากคณะกรรมการการวิสามัญฯ เห็นว่ามีเหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มระยะเวลาดังกล่าว ก็สามารถทำได้

ความเห็นของคณะกรรมการการวิสามัญฯ

๑. การกำหนดอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ามีความสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๖๓ หรือไม่ ซึ่งมาตราดังกล่าวได้บัญญัติให้ให้รัฐส่งเสริมและจัดให้มีมาตรการป้องกันและจัดการทุจริตแก่ประชาชน ประกอบด้วย ๑) การส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริต และประพจน์มิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ๒) การจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและจัดการทุจริตและประพจน์มิชอบดังกล่าวอย่างเข้มงวด ๓) กลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส และ ๔) กลไกที่ประชาชนจะได้รับความคุ้มครองจากรัฐ

๒. การตอบข้อหารือของสำนักงานฯ ในเบื้องต้นควรมีการแจ้งผลการพิจารณาให้หน่วยงานที่ส่งข้อหารือมายังสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรแจ้งให้หน่วยงานดังกล่าวทราบเป็นระยะ

๓. บทบัญญัติในมาตรา ๑๓๖ (๖) เป็นเรื่องการให้คำแนะนำกับหน่วยงานอื่นที่ส่งข้อหารือมายังคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งจะต้องดำเนินการตอบข้อหารืออย่างรวดเร็ว โดยเป็นไปในลักษณะการให้ความเห็น แต่อย่างไรก็ตาม อำนาจในการตัดสินใจที่จะดำเนินการอะไรก็เป็นอำนาจของหน่วยงานนั้น ๆ กล่าวคือ คำว่า “เสนอแนะและให้คำปรึกษา” มิได้หมายความว่า มีผลผูกพันกับสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะต้องให้หน่วยงานที่ส่งข้อหารือนำไปปฏิบัติ แต่เป็นเพียงการให้คำแนะนำ ทั้งนี้ ในการตอบข้อหารือ จะต้องแจ้งให้ชัดเจนว่าข้อหารือดังกล่าวเป็นเพียงเสนอแนะหรือข้อแนะนำประกอบการพิจารณา หน่วยงานจะนำไปปฏิบัติหรือไม่ก็ได้ แต่หากปฏิบัติและผลการพิจารณาเป็นประการใดหน่วยงานดังกล่าวจะต้องรับผิดชอบผลที่เกิดจากการปฏิบัตินั้น ๆ อีกทั้งเห็นว่าการกำหนดระยะเวลาในการตอบข้อหารือให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนั้น เป็นมาตรการในการเพิ่มประสิทธิภาพให้สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีกรอบเวลาในปฏิบัติงานด้านการตอบข้อหารือให้เป็นไปด้วยความรวดเร็วได้ แต่อย่างไรก็ตามไม่ขัดข้องหากจะเสนอให้มีการขยายระยะเวลาเฉพาะกรณีที่มีความจำเป็น

๔. เจตนารมณ์ในการตอบข้อหารือของสำนักงานฯ ตามการชี้แจงของประธานกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ในที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีแนวคิดในการปฏิรูปองค์กรอิสระก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และเกิดความรับผิดชอบในเรื่องระยะเวลาที่จะต้องตอบข้อหารือ แต่มิได้เปิดโอกาสให้ขยายเวลาในการตอบข้อซักถาม ดังนั้น การจะขอขยายเวลาในการตอบข้อหารือนั้น จะต้องพิจารณาถึงความจำเป็นของข้อซักถามแต่ละกรณี โดยได้ยกหลักกฎหมายเกี่ยวกับการพิจารณาข้อหารือตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ (ออกตามความในมาตรา ๓/๑ และมาตรา ๗๑/๑๐ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕) มาตรา ๓๖ กำหนดให้ส่วนราชการที่ได้รับการติดต่อสอบถามเป็นหนังสือจากประชาชนหรือจากส่วนราชการด้วยกันเกี่ยวกับงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการนั้น ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการนั้นที่จะต้องตอบคำถามหรือแจ้งการดำเนินการให้ทราบภายในสิบห้าวัน

คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะกรรมาธิการวิสามัญฯ
ได้ชี้แจงประเด็นที่มีการอภิปรายในมาตรา ๑๓๖ ดังนี้

๑. ประเด็นการกำหนดอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ามีความสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๖๓ หรือไม่ นั้น โดยหลักการของบทบัญญัติในมาตรา ๑๓๖ (๕) มีความเกี่ยวเนื่องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๖๓ โดยจะต้องพิจารณาในร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๓๒ ซึ่งเป็นมาตรการและกลไกเพื่อให้ประชาชนและหน่วยงานของรัฐ มีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เช่น กลไกในการให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐ ในการจัดให้มีกลไกการแจ้งเตือนกรณีพบว่ามีพฤติการณ์ที่ถือว่าอาจมีการทุจริตในหน่วยงานของตน นอกจากนั้นยังมีกลไกในการคุ้มครองพยานหรือการให้ความช่วยเหลือพยานที่มาให้ถ้อยคำด้วย

๒. ประเด็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสอง โดยตัดเงื่อนไขเวลาในการที่สำนักงานจะต้องตอบข้อหารือตาม (๖) ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสามสิบวัน ออก มีความเห็นว่า จะต้องพิจารณาว่าหน่วยงานที่มีการตอบข้อหารือ เช่น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการในการตอบข้อหารือจากหน่วยงานต่าง ๆ ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันหรือไม่ พร้อมทั้งได้แสดงความคิดเห็นว่า ประเด็นการตอบข้อหารือบางเรื่องอาจจะมีประเด็นที่มีความยุ่งยาก จำเป็นจะต้องสอบถามข้อเท็จจริงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งไม่มีกำหนดระยะเวลาให้หน่วยงานนั้น ๆ ตอบข้อซักถามภายในกำหนดได้ ประกอบกับข้อหารือในแต่ละเรื่องนั้นมีข้อเท็จจริงและปัญหาแตกต่างกัน นอกจากนั้น การตอบข้อซักถามของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมจะต้องมีผลผูกพันต่อการปฏิบัติงานในการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งจะต้องพิจารณาในรายละเอียดข้อเท็จจริงของข้อหารือด้วย จึงไม่สามารถกำหนดกรอบระยะเวลาที่กำหนดภายในระยะเวลาสามสิบวันได้

คำชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ชี้แจงในประเด็น มาตรา ๑๓๖ (๕) เรื่องมาตรการในการส่งเสริม สนับสนุน โดยหลักการ มาตรา ๖๓ ประกอบมาตรา ๖๒ เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการกำหนดหลักเกณฑ์มาตรการในการส่งเสริม สนับสนุน แต่มาตรการดังกล่าวจะต้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ถือเป็นหน่วยงานหนึ่ง

ที่จะต้องนำหลักเกณฑ์หรือมาตรการดังกล่าวไปปฏิบัติด้วยจึงได้กำหนดบทบัญญัติดังกล่าวไว้ใน มาตรา ๑๓๖ (๕) ด้วย

คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะกรรมการวิสามัญฯ

ได้ชี้แจงประเด็นกรอบระยะเวลาในการขอขยายเวลาการตอบข้อหาหรือ จะต้องพิจารณาถึงข้อหาหรือว่าเป็นข้อหาหรือในเรื่องใด อาทิ ข้อหาหรือที่เป็นคดี หรือการบังคับใช้กฎหมาย อาจจะต้องใช้ระยะเวลาในการพิจารณาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นกฎหมายอื่นนอกจากกฎหมาย ป.ป.ช. เพื่อให้เกิดความรอบคอบ จึงไม่อาจจะกำหนดระยะเวลาให้ชัดเจนได้

คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้แจงประเด็นดังกล่าวว่า การดำเนินการตอบข้อหาหรือ ในทางปฏิบัติสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะให้สำนักกฎหมายเป็นผู้ดำเนินการตั้งเรื่อง และเพื่อความรอบคอบในการพิจารณาข้อกฎหมายในการตอบข้อหาหรือได้มีการตั้งคณะอนุกรรมการกฎหมายซึ่งจะมีผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย ผู้พิพากษาศาลฎีกา อัยการ เป็นต้น ดังนั้น การดำเนินการจึงแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน คือในส่วนสำนักงานฯ จะใช้เวลาในการพิจารณา ๓๐ วัน และส่งไปยังคณะอนุกรรมการกฎหมายเพื่อพิจารณา ๓๐ วัน จากนั้นจะพิจารณาในชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาภายใน ๓๐ วัน รวมเป็น ๙๐ วัน เนื่องจากความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องไม่ขัดกับความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย

ผลการพิจารณา : ที่ประชุมมีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสอง เป็นดังนี้

“ในการดำเนินการตาม (๖) สำนักงานต้องตอบข้อหาหรือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสามสิบวัน เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาดังกล่าว ประธานกรรมการอาจขยายระยะเวลาออกไปตามที่จำเป็นได้แต่รวมแล้วต้องไม่เกินเก้าสิบวัน”

มาตรา ๑๓๗

รอกการพิจารณา

ประเด็นอภิปราย

สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอเพิ่มคำว่า “พนักงาน” ใน (๒)(๖) เพิ่มคำว่า “พนักงานและ” ใน (๖) และให้เพิ่มความใน (๑๔) ว่า “และการกำหนดค่าเบี้ยประชุมของ” และตัดคำว่า “ในการปฏิบัติหน้าที่ที่มีใช้การไต่สวน” ออก

ทั้งนี้ มีประเด็นที่จะต้องหารือต่อที่ประชุมว่า ความในมาตรา ๒๒ ได้กำหนดให้ประธานกรรมการ และกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้ง เทียบเท่ากรรมการตามพระราชกฤษฎีกา เบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะเป็นผู้กำหนดเรื่องดังกล่าวเอง

คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้แจงในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑. ประเด็นการเพิ่มความใน (๒)(๓)(๖) เป็นการเพิ่มความว่า “พนักงาน” ใน (๒) (๖) และความว่า “พนักงานราชการและ” ใน (๓) เป็นการบัญญัติเพื่อให้ครอบคลุม เนื่องจากการจ้าง

“พนักงาน” สามารถกำหนดคุณสมบัติได้มากกว่า “ลูกจ้าง” จึงเป็นการบัญญัติให้มีความสอดคล้อง ทั้งนี้ยังส่งผลต่อการวางกรอบอัตราค่าจ้างและการของบประมาณในอนาคต

๒. ประเด็นการเพิ่มความใน (๑๔) เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอกำหนดให้มีคณะกรรมการไต่สวน บุคคลภายนอกซึ่งเป็นการรวมการหรืออนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยจะได้รับค่าเบี้ยประชุมตามพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการกำหนดค่าเบี้ยประชุมให้แก่กรรมการหรืออนุกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อมาช่วยเหลือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ จึงเห็นว่าหลักการดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน จึงเห็นควรกลับไปใช้หลักการในการกำหนดเบี้ยประชุมคณะกรรมการและอนุกรรมการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

คำชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ชี้แจงว่ามีประเด็นที่จะต้องพิจารณา ๓ ประเด็น คือ

๑. การเพิ่มคำว่า “พนักงาน” ในมาตรา (๒)(๓)(๖)

การเพิ่มคำว่า “พนักงาน” ในมาตรา (๒)(๓)(๖) ในชั้นเสนอร่างของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ มิได้เพิ่มคำดังกล่าว แต่เป็นการทราบภายหลังว่าจะมีการเพิ่มเติม คำว่า “พนักงาน” เพื่อเข้ามาช่วยเหลือ สนับสนุนภารกิจของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. เนื่องจากตามกฎหมายฉบับอื่น จะใช้คำว่า “พนักงานราชการ” ซึ่งจะมีระเบียบกลางที่เกี่ยวข้องกับพนักงานราชการไว้เป็นมาตรฐานเดียวกัน จึงมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปในเรื่องถ้อยคำว่า “พนักงาน” มีความหมายแตกต่างจาก คำว่า “พนักงานราชการ” หรือไม่

๒. การกำหนดเบี้ยประชุมคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ

ในส่วนประธานกรรมการ และกรรมการ ได้กำหนดให้ได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้งตามพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่กรณีดังกล่าวเป็นเรื่องคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการที่ตั้งขึ้นเพื่อเข้ามาช่วยเหลือ สนับสนุนภารกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีใช้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้กำหนดไว้ เนื่องจากเป็นความประสงค์ของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการ ซึ่งกำหนดในเรื่องเบี้ยประชุมคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายด้วย

๓. การกำหนดคณะกรรมการและอนุกรรมการเพื่อช่วยเหลืองานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. (มาตรา ๑๓๗ (๑๔))

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ได้เพิ่มความว่า “ในการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่ใช่การไต่สวน” เนื่องจากมีความประสงค์ให้มีการตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการขึ้น เพื่อเข้ามาทำหน้าที่ในการไต่สวน โดยร่างพระราชบัญญัติฯ ที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเสนอเป็นการกำหนดกลไกใหม่ให้แก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรจะต้องเป็นผู้ดำเนินการไต่สวนเอง ตามมาตรา ๔๗ หรือการมอบหมายกรรมการเป็นคณะไต่สวนแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๔๘ หรือการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ

เข้ามาเป็นที่ปรึกษาได้ตามมาตรา ๕๑ จึงเห็นว่าไม่มีความจำเป็นในการตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการขึ้นเพื่อทำหน้าที่ใดส่วน ทั้งนี้ หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประสงค์จะตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่ใดส่วนจะต้องแจ้งเหตุผลและความจำเป็นในเรื่องดังกล่าวด้วย

คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้แจงในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑. ประเด็นการตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการในการไต่สวน ได้มีการพูดคุยกับผู้แทนคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ในมาตรา ๕๑ ในการไต่สวนข้อเท็จจริง หรือการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถไต่สวนเอง หรือมอบหมายกรรมการ ป.ป.ช. จำนวน ๓ คนเป็นคณะไต่สวน โดยอาจจะมีการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเข้ามาเป็นที่ปรึกษา นั้น อาจจะมีการปรับผู้ทรงคุณวุฒิเข้าเป็นกรรมการหรืออนุกรรมการ ซึ่งยังไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจน

๒. ประเด็นการให้เพิ่มคำว่า “พนักงาน” นั้น เป็นเรื่องการกำหนดของสำนักงานในการกำหนดระเบียบ ซึ่งอาจจะเหมือนหรือแตกต่างจาก “พนักงานราชการ” ตามกฎหมายอื่นก็ได้ โดยมีลักษณะคล้ายคลึงกับ “ลูกจ้าง” ซึ่งสำนักงานได้กำหนดระเบียบมาใช้กับลูกจ้างของสำนักงานเอง ทั้งนี้ หากที่ประชุมมีมติให้แก้ไขเป็น “พนักงานราชการ” ก็ไม่ขัดข้อง

ผลการพิจารณา : ที่ประชุมมีมติรอการพิจารณาความใน (๓) และประเด็นค่าเบี้ยประชุมกรณีการตั้งคณะกรรมการหรือคณะบุคคลอื่น เพื่อช่วยเหลือคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงาน อย่างไรก็ตามที่ประชุมเห็นชอบเพิ่มเติมตำแหน่ง “พนักงานราชการ”

(มาตรา ๑๓๗/๑)

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

ประเด็นอภิปราย

สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอเพิ่มความเป็น มาตรา ๑๓๗/๑ เป็นดังนี้

มาตรา ๑๓๗/๑ ให้มีคณะกรรมการองค์กลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. ประกอบด้วย คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีเลขาธิการ เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยตำแหน่ง ทำหน้าที่ในฐานะองค์กลางบริหารงานบุคคล และมีอำนาจกำหนดตำแหน่ง และการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. โดยเทียบเคียงกับการกำหนดตำแหน่ง ตามที่กำหนดในกฎหมายที่บัญญัติไว้ในลักษณะเดียวกัน

การกำหนดตำแหน่งของข้าราชการ ป.ป.ช. ให้จำแนกประเภทตำแหน่งเป็นตำแหน่งในสาขากระบวนการยุติธรรมและตำแหน่งทั่วไป โดยพิจารณาจากสาขาอาชีพ ความรู้ ความเชี่ยวชาญ และอำนาจหน้าที่ของแต่ละประเภทตำแหน่งนั้น

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการองค์กลางบริหารงานบุคคล คำว่า “ก.พ.” ให้หมายถึงคณะกรรมการองค์กลางบริหารงานบุคคล และ คำว่า “ส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี” ให้หมายถึงสำนักงาน ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการบริหารงานบุคคลร่วมเป็นกรรมการเพื่อทำหน้าที่ในฐานะองค์กลางบริหารงานบุคคลก็ได้

ในการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. คณะกรรมการองค์การกลางบริหารงานบุคคล มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ก็ได้ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ให้คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งทำหน้าที่เช่นเดียวกับคณะกรรมการสามัญประจำกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการองค์การกลางบริหารงานบุคคล และคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งให้มีสิทธิได้รับค่าเบี้ยประชุมในอัตราเดียวกับ ก.พ. หรือ อ.ก.พ. กระทรวงด้วย

คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้แจงประเด็นดังกล่าวว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรกลางการบริหารงานบุคคล ซึ่งแต่เดิมจะกำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๗ และมาตรา ๑๑๐ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้กำหนดมาตรการในเรื่องดังกล่าวไว้ในมาตรา ๑๓๗ แล้ว แต่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของสำนักงานมีความเห็นว่า การเพิ่มบทบัญญัติดังกล่าวยังไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น อาจจะต้องมีการแก้ไขปรับปรุงถ้อยคำและให้นำหลักการตาม มาตรา ๑๑๐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้มีความเหมาะสมต่อไป ทั้งนี้ จะต้องยึดโยงกับข้อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับอำนาจของ ก.พ.

คำชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ชี้แจงว่า กรณีดังกล่าวเป็นความประสงค์ของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญในการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรอิสระทั้งการบริหารงานบุคคลด้วย จึงเห็นว่า การบริหารงานบุคคล คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะกำหนดได้เอง จึงได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๗ (๓) ซึ่งอาจเป็นเพียงมีมุมมองในเรื่องดังกล่าวแตกต่างกัน ทั้งนี้ หากสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประสงค์จะกำหนดในเรื่องดังกล่าวให้ชัดเจน ก็ไม่ขัดข้อง

ความเห็นของคณะกรรมการวิสามัญฯ

- บทบัญญัติในมาตรา ๑๓๗/๑ เป็นบทขยายความในมาตรา ๑๓๗ (๓) หรือไม่ ประกอบกับการนำมาตรา ๑๑๐ ของพระราชบัญญัติฉบับเดิม มาบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๗/๑ ทั้งหมดหรือไม่ หรือมีแก้ไขปรับปรุงถ้อยคำบางประการ และมีคณะกรรมการองค์การกลางบริหารงานส่วนบุคคลแยกออกจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือไม่ ทั้งนี้ ยังไม่มีความชัดเจนขององค์ประกอบของคณะกรรมการองค์การกลางบริหารงานบุคคลว่าจะประกอบด้วยบุคคลใดบ้าง

คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้แจงประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑. คณะกรรมการองค์การกลางบริหารงานบุคคล จะประกอบไปด้วย คณะกรรมการ ป.ป.ช. และตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเข้ามาเป็นกรรมการด้วย โดยให้เพิ่มเลขานุการสำนักงาน ป.ป.ช. ให้เป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการองค์การกลางบริหารงานบุคคล ซึ่งกฎหมายไม่มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อให้การปฏิบัติงานระหว่างคณะกรรมการ ป.ป.ช. กับสำนักงานมีความเกี่ยวเนื่องกัน

๒. การบริหารราชการทุกหน่วยงานจะต้องมีองค์การกลางและมีคณะกรรมการระดับ คณะอนุกรรมการขึ้นมาปฏิบัติงาน โดยกำหนดไว้ในกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ โดยองค์การกลาง จะมีหน้าที่ในการออกระเบียบตามมาตรา ๑๓๗ เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การกลางโดยปริยายอยู่แล้ว หากลงมาในระดับปฏิบัติระดับคณะอนุกรรมการ (อ.ก.พ.) กรมหรือกระทรวงอื่น จะกำหนดให้ หัวหน้าส่วนราชการเป็นประธานอนุกรรมการและให้หัวหน้าส่วนราชการเป็นผู้แต่งตั้งอนุกรรมการ โดยจะต้องเป็นผู้ปฏิบัติตามระเบียบหรือข้อกฎหมายตามที่องค์การกลางได้อออกระเบียบหรือกฎหมาย ในส่วนของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในมาตรา ๑๓๗ วรรคท้ายให้นำระเบียบ ก.พ.มาใช้ในการ ดำเนินการทางวินัยและลงโทษทางวินัย ซึ่งผู้มีอำนาจในการพิจารณาวินัยและการลงโทษทางวินัย คือ ก.พ. และ อ.ก.พ. การดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการ จะต้องกำหนดไว้ในกฎหมายระดับ พระราชบัญญัติหรือไม่

ความเห็นของคณะกรรมการวิสามัญฯ

๑. การกำหนดให้มีองค์การกลางบริหารงานบุคคล โดยจะต้องบัญญัติไว้เป็นกฎหมาย ระดับพระราชบัญญัติให้ชัดเจน และแยกการดำเนินการออกจากกัน ดังเช่น ก.พ. และ อ.ก.พ. พร้อมทั้งระบุ อำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน หากตราเป็นพระราชบัญญัติ จะต้องไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน มีความชัดเจน เกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการองค์การบริหารงานบุคคลในการปฏิบัติงานกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งหลักการโดยทั่วไป ควรจะต้องมีคณะกรรมการบริหารงานบุคคล เพื่อทำหน้าที่ดำเนินการ จัดทำนโยบาย ยุทธศาสตร์ ทิศทางบริหารงานบุคคล หากให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการเรื่องดังกล่าวด้วยก็จะทำให้หน้าที่ดังกล่าวสอดคล้องกับภารกิจหลัก

องค์การบริหารงานบุคคล นั้นจะต้องมีอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจน ซึ่งประกอบไปด้วย (๑) การกำหนดนโยบาย (๒) การมีมาตรฐาน (๓) การดูแลกำกับให้เป็นไปตามกฎหมาย (๔) การรักษาระบบคุณธรรม (๕) การจัดสวัสดิการและคุณภาพชีวิต (๖) การพัฒนางาน

จากนั้น จะต้องพิจารณาองค์ประกอบคณะกรรมการชุดดังกล่าว ซึ่งอาจจะ ประกอบไปด้วย ๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะเข้ามาเป็นคณะกรรมการบริหารงานบุคคลทั้งหมด หรือบางส่วน ๒) ผู้ทรงคุณวุฒิ และ ๓) ผู้แทนข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช.

๒. เห็นด้วยที่จะให้มีองค์การกลางในการบริหารงานบุคคล โดยเห็นว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันหาหรือเพื่อให้ข้อสรุปเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวให้มีความชัดเจนต่อไป

ผลการพิจารณา : ที่ประชุมมีมติรื้อการพิจารณาความสอดคล้องกับมาตรา ๑๓๗

(๓)

มาตรา ๑๓๘

รอกการพิจารณา

ประเด็นอภิปราย

สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอให้เพิ่มความในวรรคสอง เป็นดังนี้

“ให้ข้าราชการสำนักงานเป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนด

เพื่อเป็นหลักประกันในการดำรงตนของข้าราชการสำนักงานเพื่อให้ดำรงตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เทียงธรรม ในแต่ละสาขาอาชีพ ให้การกำหนดเงินเดือนและเงินเพิ่มตามมาตรา ๑๓๗ (๒) ของข้าราชการสาขาระบบการยุติธรรมได้รับเงินเดือนและเงินเพิ่มหรือค่าครองชีพสำหรับตำแหน่งในอัตราที่คำนวณแล้วไม่ต่ำกว่าค่าตอบแทนของข้าราชการอัยการในส่วนข้าราชการประเภทอื่น ให้กำหนดอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มหรือค่าครองชีพไม่น้อยกว่าที่พึงได้รับตามสิทธิที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีการกำหนดเงินเพิ่มโดยกฎหมายพระราชกฤษฎีกา หรือมติคณะรัฐมนตรี ก็ให้ข้าราชการสำนักงานมีสิทธิได้รับเช่นเดียวกัน”

คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้แจงว่า กรณีการเพิ่มความในวรรคสอง เป็นการเพิ่มความเพื่อให้เกิดความครบถ้วน ชัดเจนในเรื่องสิทธิในการรับบำเหน็จบำนาญ ส่วนการเพิ่มความในวรรคสองเป็นการเพิ่มบทบัญญัติให้มีระเบียบเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง โดยพิจารณาประเด็นคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญแล้ว มีการปรับรูปแบบของกฎหมายให้แตกต่างจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยเฉพาะการออกเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง จึงจะต้องเพิ่มหลักเกณฑ์ตามระเบียบด้วย เพื่อให้มีกฎหมายรองรับกรณีการจ่ายเงินเดือน ซึ่งมีบางตำแหน่งมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มหรือเงินประจำตำแหน่ง จึงมีการกำหนดตำแหน่งวิชาชีพในกระบวนการยุติธรรมเทียบเคียงกับพนักงานอัยการ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ นักกฎหมายกฤษฎีกา ตำแหน่งวิชาชีพข้าราชการสาขาระบบการยุติธรรมโดยในวรรคสามจะเป็นการบัญญัติเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานด้วย

คำชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ชี้แจงในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑. การเพิ่มความในวรรคสอง เปรียบเทียบกับกฎหมายอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เช่น สดง. กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีการบัญญัติในลักษณะเช่นเดียวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ หากสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความจำเป็นจะต้องเพิ่มบทบัญญัติในวรรคนี้ จะขอรับเรื่องดังกล่าวไปปรับถ้อยคำให้มีความเหมาะสมต่อไป

๒. การเพิ่มความในวรรคสาม เห็นควรให้เพิ่มบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าว เนื่องจากมีกฎหมายที่บัญญัติไว้แล้ว เช่น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน

๓. การเพิ่มความในวรรคสี่ เห็นว่า เป็นการยกร่างกฎหมายโดยเทียบเคียงกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งกฎหมายที่มีบทบัญญัติในลักษณะนี้มีหน่วยงานอื่นที่บัญญัติไว้ คือ กรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) แต่จะมีรูปแบบการเขียนที่แตกต่างกัน การกำหนดในลักษณะดังกล่าวจะต้องพิจารณาลักษณะงานที่หน่วยงานตามภารกิจของหน่วยงานด้วย

ความเห็นของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

๑. ข้าราชการในสาขาระบบการยุติธรรม มีภาระหน้าที่เหมือนกับหน้าที่ของพนักงานอัยการหรือไม่ ซึ่งในเบื้องต้นมีความเห็นว่าภาระหน้าที่ระหว่างข้าราชการในสาขาระบบการยุติธรรมและพนักงานอัยการ จะมีความแตกต่างในเรื่องการวินิจฉัยชี้ขาด ซึ่งไม่ควรนำมาเปรียบเทียบกับพนักงานอัยการ ทั้งนี้เห็นด้วยกับข้อเสนอของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมแล้ว

๒. การจ่ายเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่ง จะมีผลกระทบต่อประมาณ จึงเห็นควรเชิญหน่วยงานของกระทรวงการคลังที่รับผิดชอบในการจ่ายเงินเดือนมาให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

ผลการพิจารณา : ที่ประชุมมีมติรื้อการพิจารณาข้อเสนอของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยความในวรรคสองต้องรอการพิจารณาศึกษาเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ส่วนความในวรรคสามประเด็นหลักประกันในการดำรงตนของข้าราชการสำนักงานผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอรับไปศึกษาก่อน

มาตรา ๑๓๙

มีการแก้ไข

ประเด็นอภิปราย

คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๓๙ ดังนี้

๑. ให้แก้ไขเพิ่มเติมความใน (๑) เป็นดังนี้

(๑) ข้าราชการสำนักงาน สาขาระบบการยุติธรรม ต้องเป็นผู้มีพื้นความรู้สำเร็จการศึกษาระดับตั้งแต่ปริญญาโททางกฎหมายขึ้นไป หรือสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมาย และปริญญาสาขาอื่นอันจะยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของสำนักงาน ทั้งนี้ จะต้องมีความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ในการไต่สวนและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมาย หรือการดำเนินคดีในชั้นศาล ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

คำชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ชี้แจงว่า เจตนารมณ์ในการยกร่างในเรื่องนี้คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเห็นว่าการกำหนดคุณสมบัติให้จบทางเนติบัณฑิตอยู่แล้ว จึงได้ตัดวุฒิในระดับปริญญาโททางกฎหมายออก ซึ่งในความเห็นส่วนตัว มีความเห็นว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับตั้งแต่ปริญญาโททางกฎหมาย และเนติบัณฑิต ก็ไม่ส่งผลกระทบต่อกรณีดังกล่าว และได้นำเสนอต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแล้ว แต่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

มีความเห็นว่า ควรจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาอื่นที่มีใช้ผู้สำเร็จการศึกษาทางกฎหมายเข้ามา เพื่อให้เกิดความหลากหลาย เนื่องจากมีผู้สำเร็จการศึกษาทางกฎหมายแล้ว

๒. ให้แก้ไขเพิ่มเติมความเป็นวรรคสอง ความว่า “ในส่วนตำแหน่งทางบริหารนั้นให้เป็นไปตามคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด

คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้แจงว่า กฎหมายเดิมได้มีการกำหนดเกี่ยวกับตำแหน่งทางบริหารไว้ โดยแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ ๑) ตำแหน่งประเภทกระบวนการยุติธรรม และ ๒) ตำแหน่งวิชาการและประเภททั่วไป โดยทั้งสองประเภทนี้สามารถขึ้นไปยังตำแหน่งทางบริหารได้ จึงมีข้อเสนอเพิ่มเติมความในวรรคสองเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๓๗

คำชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ชี้แจงว่า การกำหนดบทบัญญัติเพิ่มความในวรรคสองเพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

๓. แก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสามในเรื่องการแต่งตั้งพนักงานไตสวนต้องแต่งตั้งจากข้าราชการสำนักงาน โดยกำหนดให้เป็นข้าราชการสำนักงาน สาขากระบวนการยุติธรรมที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยพนักงานไตสวนมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และหัวหน้าพนักงานไตสวนให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งพนักงานไตสวนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้แจงว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้พนักงานไตสวนจะต้องอยู่ในระดับชำนาญการ ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาความติดขัดในการปฏิบัติงานเนื่องจากจะต้องมอบคดีให้แก่พนักงานไตสวนในระดับชำนาญการ ต่อมาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้กำหนดให้ “พนักงานไตสวนให้แต่งตั้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เป็นข้าราชการสังกัดสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งดำรงตำแหน่งในสาขากระบวนการยุติธรรม และผ่านการอบรมตามหลักสูตรที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดระยะเวลา ๑ ปีแล้ว เมื่อได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานไตสวนและปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้ว ๕ ปี ก็จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าพนักงานไตสวน ดังนั้น จึงเสนอให้มีการนำแนวทางดังกล่าวมาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

ทั้งนี้ การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวสอดคล้องกับข้อสังเกตของคณะกรรมการพิจารณาการศึกษาล่วงหน้า

๔. แก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสี่ คำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่”

คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้แจงว่า การเพิ่มคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” เป็นการเพิ่มความให้เป็นไปตามบทบัญญัติในมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ในการกำหนดให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติงานตามกรอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีการบัญญัติในเรื่องดังกล่าวไว้ จึงเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยให้เพิ่มความว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ในวรรคสี่ ทั้งนี้ได้นำหลักการของพระราชบัญญัติเรื่องดังกล่าวที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) มาเป็นแนวทางในการเพิ่มเติมไว้ในมาตรานี้

คำชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ชี้แจงว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้กำหนดคานียามของคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” โดยให้ความหมายว่า เลขาธิการ และข้าราชการในสังกัดสำนักงาน และให้ความหมายความรวมถึงข้าราชการหรือพนักงานซึ่งมาช่วยราชการในสำนักงาน ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ จึงมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า การเพิ่มคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” มีวัตถุประสงค์ในเรื่องดังกล่าวอย่างไร เนื่องจากคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ตามความหมายของบทนิยาม รวมไปถึงเลขาธิการ ด้วย ซึ่งเลขาธิการ จะต้องมีการกระบวนแต่งตั้งตามมาตรา ๑๔๑ วรรคท้าย มิใช่การแต่งตั้งโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. พร้อมทั้งได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ยังมิได้มีการแบ่งแยกระหว่างพนักงานไต่สวนและหัวหน้าพนักงานไต่สวน โดยหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้พนักงานทำหน้าที่ เช่น มอบหมายให้เป็นหัวหน้าพนักงานไต่สวน หรือมอบหมายให้เป็นพนักงานไต่สวน ส่วนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะบัญญัติกำหนดหน้าที่ของหัวหน้าพนักงานไต่สวนและพนักงานไต่สวนไว้แล้วโดยจะแตกต่างจากกฎหมายฉบับเดิม ทั้งนี้ ขอรับไปพิจารณาแก้ไขปรับปรุงถ้อยคำให้มีความเหมาะสมต่อไป

ผลการพิจารณา : ที่ประชุมมีแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๓๙ ตำแหน่งของข้าราชการสำนักงานให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยให้จำแนกประเภทตำแหน่งดังต่อไปนี้

(๑) ข้าราชการสำนักงาน สาขากระบวนกรยุติธรรม ต้องเป็นผู้มีพื้นความรู้สำเร็จการศึกษาระดับตั้งแต่ปริญญาโททางกฎหมายขึ้นไป หรือสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมาย และปริญญาสาขาอื่นอันจะยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของสำนักงาน ทั้งนี้ จะต้องมีความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ในการไต่สวนและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมาย หรือการดำเนินคดีในชั้นศาล ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๒) ข้าราชการสำนักงานประเภททั่วไป ให้จำแนกประเภทตำแหน่งตามสาขาอาชีพ และตามภารกิจของลักษณะงานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ โดยจะมีตำแหน่งประเภทวิชาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนด้วยก็ได้

ในส่วน of ตำแหน่งทางบริหารตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด

พนักงานไต่สวนต้องแต่งตั้งจากข้าราชการสำนักงานตาม (๑) ที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยพนักงานไต่สวนมาแล้วไม่น้อยกว่า **สาม** ~~หนึ่ง~~ ปี โดยหัวหน้าพนักงานไต่สวนให้แต่งตั้งจาก

ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งพนักงานไต๋สวนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามห้าปี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานไต๋สวนและหัวหน้าพนักงานไต๋สวน

คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะแต่งตั้งเลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ และผู้ดำรงตำแหน่งระดับผู้อำนวยการ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าในสำนักงาน ป.ป.ช. ให้เป็นหัวหน้าพนักงานไต๋สวนด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

มาตรา ๑๔๐

มีการแก้ไข

ประเด็นอภิปราย

บทบัญญัติในมาตรา ๑๔๐ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้วางหลักเกณฑ์การยกเว้นและบัญญัติไว้เช่นเดียวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ซึ่งในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความประสงค์ให้ตัดความในวรรคสองและวรรคสาม ออก

คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้แจงประเด็นต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

๑. บทบัญญัติในมาตรา ๑๔๐ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่ได้มีการกำหนดไว้แล้วเพื่อให้ได้รับความเป็นจริง เพื่อให้มีการตรวจสอบหรือการสอบสวนข้อเท็จจริงก่อนดำเนินการซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการให้ดุลพินิจในการตัดสินใจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากเกิดเหตุอาจจะให้มีคำสั่งให้ดำเนินการทางวินัยได้ โดยสั่งให้ย้ายหรือให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ได้ทันที ดังนั้น เห็นว่าเป็นการให้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มากเกินไปหรือไม่

๒. กรอบการดำเนินงานทางวินัยกับหน่วยงานตรวจสอบอยู่แล้ว ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. มีบทกำหนดโทษให้รับโทษไว้สองเท่าแล้ว โดยบัญญัติไว้ในกฎหมายระดับรอง ประกอบกับไม่มีบทบัญญัติดังกล่าวในของกฎหมายขององค์กรอิสระฉบับอื่นด้วย ดังนั้น อาจถือได้ว่ามีความซ้ำซ้อนกับการดำเนินการทางวินัย และหากให้มีการบัญญัติไว้ จะต้องบัญญัติเรื่องดังกล่าวในกฎหมายขององค์กรอิสระทุกองค์กร เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกัน

ความเห็นของคณะกรรมการวิสามัญ

บทบัญญัติในมาตรานี้การทำหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. มีประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องรับรู้ เช่น พฤติการณ์แห่งความผิดการทุจริตและประพฤติดมิชอบ จึงไม่สามารถแสดงให้เห็นโดยชัดเจนว่ามิได้กระทำโดยประพฤติดมิชอบ ทั้งนี้ บทบัญญัติดังกล่าวคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญอาจจะยกเว้นโดยมีนัยสำคัญว่า “ผู้ตรวจสอบจะต้องได้รับการตรวจสอบ” จึงเพิ่มบทบัญญัติในวรรคสองและวรรคสาม

ผลการพิจารณา : ที่ประชุมมีมติแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๔๐ มาตรฐานทางจริยธรรมที่กำหนดตามมาตรา ๑๓๗ (๓) ต้องระบุด้วยว่าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจะต้องได้รับโทษอย่างไร

ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าข้าราชการหรือลูกจ้างของสำนักงานผู้ใดกระทำการใดโดยไม่สุจริตหรือเอื้อประโยชน์หรือกลั่นแกล้งผู้ใดในการปฏิบัติหน้าที่ให้ดำเนินการทางวินัยโดยเร็ว และในระหว่างนั้น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย้ายผู้นั้นให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่หรือสวทหองที่ที่ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ทันที

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับแก่เลขาธิการด้วยโดยอนุโลม โดยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อนได้

มาตรา ๑๔๑

มีการแก้ไข

ประเด็นอภิปราย

สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสอง คำว่า “ให้แต่งตั้งเลขาธิการจากข้าราชการสำนักงาน หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งเลขาธิการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด”

คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้แจงประเด็นว่า เป็นความประสงค์ของประธานกรรมการ ป.ป.ช. โดยเป็นนโยบายให้มีการพบบัญญัติที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นและมาจากผู้ทำงานในเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรง

ผลการพิจารณา : ที่ประชุมมีมติแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๔๑ ให้สำนักงานมีเลขาธิการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานและรับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงาน ขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะกำหนดให้มีรองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่าเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

วิธีการได้มาซึ่งเลขาธิการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

เมื่อมีกรณีที่จะแต่งตั้งเลขาธิการหรือรองเลขาธิการ หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป”

มาตรา ๑๔๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔๓

มีการแก้ไข

ประเด็นอภิปราย

สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอให้เพิ่มความเป็นวรรคสองว่า “กรณีที่เลขาธิการพ้นตำแหน่งตามวาระแต่ยังไม่พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระตามวรรคหนึ่ง (๓) และ (๔) ให้บุคคลดังกล่าวดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาประจำสำนักงาน หรือตำแหน่งอื่นใดซึ่งมีตำแหน่งเทียบเท่า” ทั้งนี้ ที่ประชุมมีประเด็นข้อสงสัยว่า การพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ หรือไม่

คำชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ชี้แจงว่า เนื่องจากเรื่องดังกล่าวได้มีการหยิบยกขึ้นมาพิจารณาในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ แต่หากจะเพิ่มเติมเพื่อให้มีความชัดเจนก็ไม่ขัดข้อง สำหรับประเด็นข้อสงสัยของคณะกรรมการการวิสามัญฯ ในเรื่องการพ้นจากตำแหน่งของเลขาธิการตาม (๔) เป็นเรื่องที่มีลักษณะพิเศษ เนื่องจากเป็นมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เลขาธิการพ้นจากตำแหน่ง จึงจะต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ

ผลการพิจารณา : ที่ประชุมมีมติแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๔๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือเพราะขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓๗ (๓)

(๓) ลาออก

(๔) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อ นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ มีมติให้พ้นจากตำแหน่งเพราะไม่ผ่านการประเมิน ตามระเบียบหรือประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๓๗ (๓)

กรณีที่เลขาธิการพ้นตำแหน่งตามวาระแต่ยังไม่พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระตามวรรคหนึ่ง (๓) และ (๔) ให้บุคคลดังกล่าวดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาประจำสำนักงาน หรือตำแหน่งอื่นใดซึ่งมีตำแหน่งเทียบเท่า

ควรพ้นสวตตำแหน่งตาม (๔) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ”

มาตรา ๑๔๔

รอกการพิจารณา

ประเด็นอภิปราย

สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอให้เพิ่มคำว่า “พนักงานราชการ” ใน (๑)

คำชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ชี้แจงประเด็นว่า สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. เดิมจะมีเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นพนักงานและลูกจ้าง แต่เนื่องจากระบบข้าราชการในปัจจุบัน จะมีข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานราชการ จึงควรกำหนดให้มีพนักงานราชการให้สอดคล้องกับระบบบริหารราชการในปัจจุบันและส่งผลการขอใช้งบประมาณของส่วนราชการต่อไป และได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เดิมมีโครงสร้างของเจ้าหน้าที่ ประกอบด้วย ข้าราชการและลูกจ้าง เช่นเดียวกับสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนั้น ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. จึงได้มีการเพิ่มคำว่า “พนักงานราชการ” ขึ้น โดยคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวแล้ว จึงถือเป็นหลักการหรือเจตนารมณ์ในเบื้องต้นที่ให้มี “พนักงานราชการ” ได้

ผลการพิจารณา : ที่ประชุมมีมติรื้อการพิจารณาประเด็นอำนาจแต่งตั้ง ทั้งนี้ ในเบื้องต้นแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๔ (๑) เป็นดังนี้

“(๑) บรรจุ แต่งตั้ง โอน ถอดถอน เลื่อน เงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัย ข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างของสำนักงาน ตลอดจนให้ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงานออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามระเบียบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๓๗ (๓)”

มาตรา ๑๔๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔๗

รื้อการพิจารณา

ผลการพิจารณา : ที่ประชุมมีมติรื้อการพิจารณาประเด็นเงินงวด

มาตรา ๑๔๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔๙

รื้อการพิจารณา

ผลการพิจารณา : ที่ประชุมมีมติรื้อการพิจารณาประเด็นส่งผู้สอบบัญชีภายใน ๙๐ วัน หรือ ๑๒๐ วัน

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ

- กำหนดการประชุมครั้งต่อไป

๔.๑ ครั้งที่ ๑๕ วันพุธที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ณ ห้องประชุมคณะกรรมการธิการ หมายเลข ๓๐๘ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป โดยพิจารณาหมวด ๒ การไต่สวน ซึ่งเชิญผู้ชี้แจง คือ ประธานศาลปกครองสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

๔.๒ ครั้งที่ ๑๖ วันพฤหัสบดีที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ ณ ห้องประชุมคณะกรรมการธิการ หมายเลข ๓๐๖ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒ เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป โดยพิจารณาหมวด ๖ การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม (มาตรา ๑๒๓ ถึงมาตรา ๑๒๖) หมวด ๗ การส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (มาตรา ๑๒๗ ถึงมาตรา ๑๓๒) และหมวด ๑๐ กองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (มาตรา ๑๕๔ ถึงมาตรา ๑๕๘) โดยเชิญผู้ชี้แจง คือ กรมบัญชีกลาง (มาตรา ๑๔๗) และสำนักงานงบประมาณ (มาตรา ๑๘๖)

๔.๓ ครั้งที่ ๑๗ วันศุกร์ที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ณ ห้องประชุมคณะกรรมการธิการ หมายเลข ๓๐๘ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป

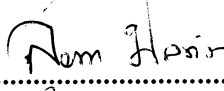
เมื่อจบระเบียบวาระการประชุมแล้ว พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร ประธาน
คณะกรรมการวิสามัญ กล่าวขอบคุณกรรมการวิสามัญและผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านและ
กล่าวปิดประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๒๐ นาฬิกา

..... ผู้จัดทำบันทึก
(นางสาวนัยนา ขาติชิงเซว)

..... ตรวจ
(นางธัญญา ศรีสุพรรณ)

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

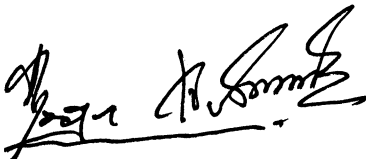

..... ทาน
(นางสาวสุพร นิลทัพ)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญ ๓

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญได้รับรองบันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๔ วันศุกร์ที่ ๑ ธันวาคม
๒๕๖๐ โดยไม่มีการแก้ไข ในการประชุม ครั้งที่ ๑๘ วันอังคารที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๐ และมีมติให้
เผยแพร่บันทึกการประชุมดังกล่าว

พลเรือเอก

(กฤษฎา เจริญพานิช)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ